

Συμβούλιο
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Βρυξέλλες, 31 Οκτωβρίου 2018
(OR. en)

13800/18

Διοργανικός φάκελος:
2018/0379 (NLE)

ENV 711

ΠΡΟΤΑΣΗ

Αποστολέας:	Για τον Γενικό Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο κ. Jordi AYET PUIGARNAU, Διευθυντής
Ημερομηνία Παραλαβής:	31 Οκτωβρίου 2018
Αποδέκτης:	κ. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2018) 731 final
Θέμα:	Πρόταση για ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ σχετικά με τη θέση που πρέπει να ληφθεί, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην τριακοστή όγδοη συνεδρίαση της μόνιμης επιτροπής της σύμβασης περί διατηρήσεως της άγριας ζωής και του φυσικού περιβάλλοντος της Ευρώπης όσον αφορά τροποποιήσεις των προσαρτημάτων II και III

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο COM(2018) 731 final.

συνημμ.: COM(2018) 731 final

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 31.10.2018
COM(2018) 731 final

2018/0379 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη θέση που πρέπει να ληφθεί, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην τριακοστή όγδοη συνεδρίαση της μόνιμης επιτροπής της σύμβασης περί διατηρήσεως της άγριας ζωής και του φυσικού περιβάλλοντος της Ευρώπης όσον αφορά τροποποιήσεις των προσαρτημάτων II και III

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Η παρούσα πρόταση αφορά την απόφαση για τον καθορισμό της θέσης που θα ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης εν όψει της τριακοστής όγδοης ετήσιας συνεδρίασης της μόνιμης επιτροπής της σύμβασης περί διατηρήσεως της άγριας ζωής και του φυσικού περιβάλλοντος της Ευρώπης, στο Στρασβούργο της Γαλλίας, στις 27-30 Νοεμβρίου 2018, σε σχέση με την προβλεπόμενη έκδοση απόφασης της μόνιμης επιτροπής σχετικά με δύο τροποποιήσεις του προσαρτήματος II και του προσαρτήματος III της σύμβασης.

2. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

2.1. Σύμβαση περί της διατηρήσεως των αποδημητικών ειδών που ανήκουν στην άγρια πανίδα

Η σύμβαση του 1979 περί διατηρήσεως της άγριας ζωής και του φυσικού περιβάλλοντος της Ευρώπης (σύμβαση της Βέρνης) («η συμφωνία») αποσκοπεί στη διατήρηση της ευρωπαϊκής άγριας χλωρίδας και πανίδας και των φυσικών οικοτόπων τους, ιδίως εκείνων για τη διατήρηση των οποίων απαιτείται συνεργασία μεταξύ περισσότερων του ενός κρατών. Πρόκειται για διακυβερνητική συνθήκη, η οποία συνήφθη υπό την αιγίδα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η συμφωνία άρχισε να ισχύει την 1η Ιουνίου 1982. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος της εν λόγω συμφωνίας από την 1η Σεπτεμβρίου 1982¹. Σήμερα τα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας είναι 51, συμπεριλαμβανομένων όλων των κρατών μελών της ΕΕ.

2.2. Η μόνιμη επιτροπή

Η μόνιμη επιτροπή είναι το όργανο λήψης αποφάσεων της σύμβασης και είναι αρμόδια για την αξιολόγηση της κατάστασης διατήρησης των ειδών και, κατά συνέπεια, για την επανεξέταση της καταχώρισής τους στα προσαρτήματα της σύμβασης. Οι αρμοδιότητές της απαριθμούνται στα άρθρα 13 έως 15 της συμφωνίας. Η μόνιμη επιτροπή συνεδριάζει τουλάχιστον κάθε δύο χρόνια, καθώς και κάθε φορά που το ζητά η πλειοψηφία των συμβαλλομένων μερών. Έχει επικρατήσει η μόνιμη επιτροπή να συνεδριάζει ετησίως.

Η θέση της Ένωσης όσον αφορά τροποποιήσεις των προσαρτημάτων καθορίζεται με απόφαση του Συμβουλίου, βάσει πρότασης της Επιτροπής.

2.3. Η προβλεπόμενη πράξη της μόνιμης επιτροπής

Στις 27-30 Νοεμβρίου 2018, η τριακοστή όγδοη ετήσια συνεδρίαση της μόνιμης επιτροπής της συμφωνίας, στο Στρασβούργο της Γαλλίας, αναμένεται να εκδώσει απόφαση σχετικά με δύο τροποποιήσεις του προσαρτήματος II και του προσαρτήματος III της συμφωνίας («η προβλεπόμενη πράξη»).

Σύμφωνα με το άρθρο 17 της συμφωνίας, οι τροποποιήσεις των προσαρτημάτων αποφασίζονται με πλειοψηφία δύο τρίτων των συμβαλλομένων μερών. Τίθενται σε ισχύ για όλα τα συμβαλλόμενα μέρη τρεις μήνες μετά την έγκρισή τους από τη μόνιμη επιτροπή, εκτός αν το ένα τρίτο των συμβαλλομένων μερών κοινοποιήσει αντιρρήσεις. Κάθε τροποποίηση τίθεται σε ισχύ για τα συμβαλλόμενα μέρη που δεν έχουν κοινοποιήσει αντιρρήσεις.

¹ Απόφαση 82/72/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Δεκεμβρίου 1981, για τη σύναψη σύμβασης περί της διατήρησης της άγριας ζωής και του φυσικού περιβάλλοντος της Ευρώπης (ΕΕ L 38 της 10.2.1982, σ. 1).

Σκοπός της προβλεπόμενης πράξης είναι η τροποποίηση του προσαρτήματος II και του προσαρτήματος III της συμφωνίας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 17 της συμφωνίας.

3. Η ΘΕΣΗ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΗΦΘΕΙ ΕΞ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΈΝΩΣΗΣ

Έχουν προταθεί οι ακόλουθες δύο τροποποιήσεις των προσαρτημάτων της συμφωνίας.

1) Η Ελβετία πρότεινε να μειωθεί το επίπεδο προστασίας του λύκου (*Canis lupus*) με τη μεταφορά του είδους αυτού από το προσάρτημα II (αυστηρά προστατευόμενα είδη πανίδας) στο προσάρτημα III (προστατευόμενα είδη πανίδας — δυνατότητα ρύθμισης).

Ο λόγος τον οποίο επικαλείται η Ελβετία για την πρότασή της έγκειται στο ότι ο αριθμός των λύκων στην Ευρώπη έχει αυξηθεί σημαντικά από την έναρξη ισχύος της σύμβασης και ότι, ως εκ τούτου, το είδος αυτό δεν χρειάζεται πλέον αυστηρό επίπεδο προστασίας. Η τροποποίηση αυτή θα καταστήσει δυνατή τη διαχείριση και τον έλεγχο των λύκων (και μέσω της θήρας), χωρίς να χρειάζεται η πρόβλεψη εξαιρέσεων σύμφωνα με το άρθρο 9 της σύμβασης. Συνεπώς, το επίπεδο προστασίας θα μειωθεί για όλους τους πληθυσμούς λύκων σε όλα τα εδάφη που καλύπτονται από τα συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης, ανεξαρτήτως της κατάστασης διατήρησης και των τάσεων του πληθυσμού τους. Η πρόταση της Ελβετίας θα οδηγήσει ουσιαστικά σ' αυτόν τον ελάχιστο κοινό παρονομαστή για τη διατήρηση των πληθυσμών λύκων σε ολόκληρη την Ευρώπη και δεν συνάδει με το ισχύον νομικό καθεστώς προστασίας του λύκου βάσει της οδηγίας για τους οικοτόπους.

Σύμφωνα με πρόσφατη μελέτη², από τους εννέα κυρίως διασυννοριακούς πληθυσμούς λύκων στην Ένωση και στις γειτονικές της χώρες, μόνο τρεις χαρακτηρίζονται ως «περιορισμένης ανησυχίας», ενώ οι έξι χαρακτηρίζονται «ευάλωτοι» ή «σχεδόν απειλούμενοι». Ο πληθυσμός των δυτικοκεντρικών Άλπεων, που καλύπτει την Ελβετία, χαρακτηρίζεται «ευάλωτος» στον κόκκινο κατάλογο της Διεθνούς Ένωσης για τη Διατήρηση της Φύσης (IUCN).

Αν και αναγνωρίζονται οι προκλήσεις που προκύπτουν για τη συνύπαρξη λύκων και ανθρώπων από την αύξηση του αριθμού και της ακτίνας εξάπλωσης των λύκων, ωστόσο η υποβληθείσα πρόταση της Ελβετίας για μείωση της προστασίας του λύκου σε ολόκληρη την Ευρώπη δεν δικαιολογείται ούτε από επιστημονική άποψη ούτε από την άποψη της διατήρησης των ειδών.

Κάθε πρόταση μεταβολής του νομικού καθεστώτος προστασίας του λύκου στην Ευρώπη θα πρέπει να βασίζεται σε πλήρη εκτίμηση των επιπτώσεών της για την κατάσταση διατήρησης του λύκου σε ολόκληρη την Ευρώπη. Οι διαθέσιμες πληροφορίες δείχνουν ότι στα περισσότερα κράτη μέλη της ΕΕ, και ιδίως σε εκείνα στα οποία ο λύκος προστατεύεται αυστηρά, το είδος εξακολουθεί να βρίσκεται σε δυσμενή κατάσταση διατήρησης.

Επιπλέον, το 2019 τα κράτη μέλη της ΕΕ θα υποβάλουν επικαιροποιημένες εκθέσεις σχετικά με την κατάσταση διατήρησης του λύκου, όπως απαιτείται από το άρθρο 17 της οδηγίας για τους οικοτόπους. Συνεπώς, η Ένωση θα πρέπει να αναβάλει τη λήψη θέσης σχετικά με την εν λόγω πρόταση τροποποίησης μέχρι να καταστούν διαθέσιμες οι εν λόγω πληροφορίες.

2) Η Νορβηγία υπέβαλε πρόταση να μεταφερθεί η ασπρομαγουλόχνηνα (*Branta leucopsis*) από το προσάρτημα II (αυστηρά προστατευόμενα είδη πανίδας) στο προσάρτημα III (προστατευόμενα είδη πανίδας — δυνατότητα ρύθμισης). Ο λόγος που προβάλλεται για την υποστήριξη της πρότασης είναι ότι ο συνολικός πληθυσμός της ασπρομαγουλόχνηνας υπερδεκαπλασιάστηκε από το 1980 έως το 2010 (από 110.000 σε 1.319.000), μεταξύ άλλων λόγω της εντατικοποίησης της γεωργίας, που έχει καταστήσει διαθέσιμες μεγάλες ποσότητες

² http://www.europarl.europa.eu/cmsdata/152040/AGRI%20NEWS%20Issue10_2018_29%20August.pdf

ζωοτροφών. Ως εκ τούτου, το είδος δεν χρειάζεται πλέον αυστηρή προστασία σε ολόκληρη την ακτίνα εξάπλωσής του.

Η πρόταση αυτή δεν συνάδει με το ισχύον νομικό καθεστώς προστασίας της ασπρομαγουλόχηνας βάσει της οδηγίας για τα πτηνά, διότι η ασπρομαγουλόχηνα δεν περιλαμβάνεται στο παράρτημα II της εν λόγω οδηγίας (θηρεύσιμα είδη). Το είδος περιλαμβάνεται στο παράρτημα I της οδηγίας για τα πτηνά (δηλ. απαιτείται καθορισμός ζωνών ειδικής προστασίας).

Για την αντιμετώπιση της ραγδαίας αύξησης του πληθυσμού, και ιδίως των προβλημάτων που προκαλούνται από το είδος (γεωργικές ζημιές και κίνδυνοι για την ασφάλεια της εναέριας κυκλοφορίας) καταρτίζεται, υπό την αιγίδα της συμφωνίας για τη διατήρηση των αφρικανο-ευρασιατικών αποδημητικών υδρόβιων πτηνών (AEWA), ένα σχέδιο διαχείρισης μεμονωμένων ειδών για την ασπρομαγουλόχηνα. Το σχέδιο θα παράσχει ένα πλαίσιο για την υποστήριξη της διαδικασίας λήψης αποφάσεων σχετικά με την εφαρμογή παρεκκλίσεων στα κράτη εξάπλωσης του εν λόγω είδους και θα περιλαμβάνει την τακτική αξιολόγηση των σωρευτικών επιπτώσεων των παρεκκλίσεων, την παρακολούθηση της κατάστασης του πληθυσμού καθώς και την εξέλιξη των γεωργικών ζημιών ή των κινδύνων για την ασφάλεια της εναέριας κυκλοφορίας. Το σχέδιο θα διευκολύνει την ανταλλαγή πληροφοριών και, δυνητικά, τον συντονισμό των μέτρων παρέκκλισης από τα κράτη εξάπλωσης του εν λόγω είδους, ούτως ώστε να αυξηθεί η αποτελεσματικότητά τους και να αποφεύγονται ανεπιθύμητες συνέπειες σε επίπεδο αποδημητικής οδού. Το σχέδιο πρόκειται να εγκριθεί κατά την έβδομη σύνοδο των μερών της συμφωνίας τον Δεκέμβριο του 2018.

Η Ένωση θα πρέπει να υποστηρίξει τη νορβηγική πρόταση τροποποίησης για την αντιμετώπιση της ραγδαίας αύξησης του πληθυσμού αυτού του είδους, και ιδίως των προβλημάτων που προκαλούνται από το είδος (γεωργικές ζημιές και κίνδυνοι για την ασφάλεια της εναέριας κυκλοφορίας), ούτως ώστε τα εκτός ΕΕ συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης να μπορούν να εφαρμόζουν μέτρα διαχείρισης του πληθυσμού, συμπεριλαμβανομένης της θήρας του είδους αυτού, όταν αυτό κρίνεται αναγκαίο. Ωστόσο, καθώς δεν προβλέπεται επί του παρόντος τροποποίηση των παραρτημάτων της οδηγίας για τα πτηνά ούτε είναι δυνατόν να γίνει τροποποίηση στο σύντομο χρονικό διάστημα που απαιτείται από τη σύμβαση (90 ημέρες), η Ένωση θα πρέπει να διευκρινίσει ότι, προς το παρόν, θα εφαρμόζει αυστηρότερα μέτρα προστασίας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 12 της σύμβασης.

Συνεπώς, είναι αναγκαίο να λάβει το Συμβούλιο απόφαση σχετικά με τον καθορισμό των θέσεων που θα ληφθούν εξ ονόματος της Ένωσης εν όψει της τριακοστής όγδοης συνεδρίασης της μόνιμης επιτροπής όσον αφορά τις παραπάνω προτάσεις τροποποιήσεων.

Το αντικείμενο της προβλεπόμενης απόφασης της μόνιμης επιτροπής αφορά τομέα αποκλειστικής εξωτερικής αρμοδιότητας της ΕΕ σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι εμπίπτει σε τομέα που καλύπτεται ήδη σε μεγάλο βαθμό από εσωτερικούς κοινούς κανόνες (δηλ. από την οδηγία για τους οικοτόπους και την οδηγία για τα πτηνά).

4. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ

4.1. Διαδικαστική νομική βάση

4.1.1. Αρχές

Το άρθρο 218 παράγραφος 9 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) προβλέπει την έκδοση αποφάσεων για τον καθορισμό «των θέσεων που θα πρέπει να ληφθούν, εξ ονόματος της Ένωσης, σε όργανο που συνιστάται από δεδομένη συμφωνία, όταν το εν λόγω όργανο καλείται να θεσπίσει πράξεις που παράγουν έννομα αποτελέσματα, με εξαίρεση τις πράξεις που συμπληρώνουν ή τροποποιούν το θεσμικό πλαίσιο της συμφωνίας».

Η έννοια των «πράξεων που παράγουν έννομα αποτελέσματα» περιλαμβάνει πράξεις που παράγουν έννομα αποτελέσματα δυνάμει των κανόνων του διεθνούς δικαίου που διέπουν το συγκεκριμένο όργανο. Περιλαμβάνει επίσης πράξεις που δεν έχουν δεσμευτική ισχύ βάσει του διεθνούς δικαίου, αλλά «επηρεάζουν με καθοριστικό τρόπο το περιεχόμενο των ρυθμίσεων που θεσπίζει ο νομοθέτης της Ένωσης»³.

4.1.2. Εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση

Η μόνιμη επιτροπή είναι όργανο που συστάθηκε με τη συμφωνία.

Η πράξη την οποία καλείται να εκδώσει η μόνιμη επιτροπή είναι πράξη που παράγει έννομα αποτελέσματα. Η προβλεπόμενη πράξη θα είναι δεσμευτική βάσει του διεθνούς δικαίου σύμφωνα με το άρθρο 6 της συμφωνίας. Η προβλεπόμενη πράξη δεν συμπληρώνει ούτε τροποποιεί το θεσμικό πλαίσιο της συμφωνίας.

Συνεπώς, η διαδικαστική νομική βάση για την προτεινόμενη απόφαση είναι το άρθρο 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ.

4.2. Ουσιαστική νομική βάση

4.2.1. Αρχές

Η ουσιαστική νομική βάση για την έκδοση απόφασης βάσει του άρθρου 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ εξαρτάται πρωτίστως από τον στόχο και το περιεχόμενο της προβλεπόμενης πράξης για την οποία λαμβάνεται θέση εξ ονόματος της Ένωσης. Αν η προβλεπόμενη πράξη επιδιώκει διττό σκοπό ή έχει δύο συνιστώσες και αν ένας από τους σκοπούς ή μία από τις συνιστώσες μπορεί να χαρακτηριστεί κύριος/-α, ενώ ο/η άλλος/-η έχει απλώς παρεπόμενο χαρακτήρα, η απόφαση δυνάμει του άρθρου 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ πρέπει να στηρίζεται σε μία και μόνη ουσιαστική νομική βάση, ήτοι εκείνη που επιβάλλει ο/η κύριος/-α ή πρωτεύων/-ουσα σκοπός ή συνιστώσα.

4.2.2. Εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση

Ο κύριος σκοπός και το περιεχόμενο της προβλεπόμενης πράξης αφορούν το περιβάλλον.

Ως εκ τούτου, η ουσιαστική νομική βάση για την προτεινόμενη απόφαση είναι το άρθρο 192 παράγραφος 1.

4.3. Συμπέρασμα

Το άρθρο 192 παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ, θα πρέπει να αποτελέσουν τη νομική βάση της προτεινόμενης απόφασης.

5. ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

Καθώς η πράξη της μόνιμης επιτροπής θα τροποποιήσει τα προσαρτήματα II και III της συμφωνίας, είναι σκόπιμο να δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* μετά την έκδοσή της.

³ Απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Οκτωβρίου 2014, Γερμανία κατά Συμβουλίου, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, σκέψεις 61 έως 64.

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη θέση που πρέπει να ληφθεί, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην τριακοστή όγδοη συνεδρίαση της μόνιμης επιτροπής της σύμβασης περί διατηρήσεως της άγριας ζωής και του φυσικού περιβάλλοντος της Ευρώπης όσον αφορά τροποποιήσεις των προσαρτημάτων II και III

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,, σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 9,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η σύμβαση περί διατηρήσεως της άγριας ζωής και του φυσικού περιβάλλοντος της Ευρώπης (σύμβαση της Βέρνης) («η συμφωνία») συνήφθη από την Ένωση με την απόφαση 82/72/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁴ και άρχισε να ισχύει την 1η Σεπτεμβρίου 1982.
- (2) Σύμφωνα με το άρθρο 17 της συμφωνίας, η μόνιμη επιτροπή μπορεί να εκδώσει απόφαση για την τροποποίηση των προσαρτημάτων της συμφωνίας.
- (3) Η μόνιμη επιτροπή, κατά την τριακοστή όγδοη συνεδρίασή της στις 27-30 Νοεμβρίου 2018, πρόκειται να εκδώσει απόφαση για την τροποποίηση των προσαρτημάτων II και III της συμφωνίας.
- (4) Κρίνεται σκόπιμο να καθοριστεί η θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης στη μόνιμη επιτροπή, καθώς η απόφαση θα είναι δεσμευτική για την Ένωση.
- (5) Η Νορβηγία υπέβαλε πρόταση να μεταφερθεί η ασπρομαγουλόχηννα (*Branta leucopsis*) από το προσάρτημα II «Αυστηρά προστατευόμενα είδη πανίδας» στο προσάρτημα III «Προστατευόμενα είδη πανίδας» της συμφωνίας.
- (6) Οι πλέον πρόσφατες διαθέσιμες επιστημονικές πληροφορίες σχετικά με το μέγεθος, την κατανομή και τις απειλές των πληθυσμών ασπρομαγουλόχηννας δείχνουν ότι ο συνολικός πληθυσμός της υπερδεκαπλασιάστηκε από τη δεκαετία του 1980 έως το 2010 και βρίσκεται πλέον σε ασφαλές καθεστώς διατήρησης.
- (7) Η Ένωση θα πρέπει να υποστηρίξει την πρόταση αυτή, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η ραγδαία αύξηση του πληθυσμού του εν λόγω είδους σε ολόκληρη την ακτίνα εξάπλωσής του. Ωστόσο, η πρόταση δεν συνάδει με το ισχύον καθεστώς προστασίας της ασπρομαγουλόχηννας δυνάμει της οδηγίας 2009/147 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών. Καθώς δεν προβλέπεται επί του παρόντος τροποποίηση των παραρτημάτων της εν λόγω οδηγίας ούτε είναι δυνατόν να γίνει τροποποίηση στο σύντομο χρονικό διάστημα που απαιτείται από τη σύμβαση (90 ημέρες), η Ένωση θα

⁴ ΕΕ L 38 της 10.2.1982, σ. 1.

εφαρμόζει προς το παρόν αυστηρότερα μέτρα προστασίας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 12 της συμφωνίας.

- (8) Η Ελβετία υπέβαλε πρόταση να μεταφερθεί ο λύκος (*Canis lupus*) από το προσάρτημα II «Αυστηρά προστατευόμενα είδη πανίδας» στο προσάρτημα III «Προστατευόμενα είδη πανίδας» της συμφωνίας.
- (9) Η μείωση της προστασίας των πληθυσμών λύκου προς τον ελάχιστο κοινό παρονομαστή δεν δικαιολογείται ούτε από επιστημονική άποψη ούτε από την άποψη της διατήρησης των ειδών. Οι πλέον πρόσφατες διαθέσιμες επιστημονικές πληροφορίες σχετικά με το μέγεθος, τη διανομή και τις απειλές του ευρωπαϊκού πληθυσμού λύκων δείχνουν ότι, από τους εννέα κυρίως διασυννοριακούς πληθυσμούς λύκων στην Ένωση και στις γειτονικές της χώρες, μόνο τρεις χαρακτηρίζονται ως «περιορισμένης ανησυχίας», ενώ οι έξι χαρακτηρίζονται «ευάλωτοι» ή «σχεδόν απειλούμενοι». Ο πληθυσμός των δυτικοκεντρικών Άλπεων, που καλύπτει την Ελβετία, χαρακτηρίζεται «ευάλωτος» στον κόκκινο κατάλογο της Διεθνούς Ένωσης για τη Διατήρηση της Φύσης (IUCN).
- (10) Επικαιροποιημένες πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση διατήρησης του λύκου στην Ένωση θα καταστούν διαθέσιμες το 2019 από τις εκθέσεις που θα υποβληθούν βάσει του άρθρου 17 της οδηγίας για τους οικοτόπους. Ως εκ τούτου, η Ένωση θα πρέπει να επιδιώξει την αναβολή της ψηφοφορίας της μόνιμης επιτροπής για την ελβετική πρόταση μέχρι να καταστούν διαθέσιμες οι εν λόγω πληροφορίες,

(11)

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η θέση που πρέπει να ληφθεί, εξ ονόματος της Ένωσης, στην τριακοστή όγδοη συνεδρίαση της μόνιμης επιτροπής της σύμβασης περί διατηρήσεως της άγριας ζωής και του φυσικού περιβάλλοντος της Ευρώπης είναι η ακόλουθη:

- να υποστηριχθεί η πρόταση να μεταφερθεί η ασπρομαγουλόχηννα (*Branta leucopsis*) από το προσάρτημα II «Αυστηρά προστατευόμενα είδη πανίδας» στο προσάρτημα III «Προστατευόμενα είδη πανίδας» της συμφωνίας. Η Ένωση θα εφαρμόζει, προς το παρόν, αυστηρότερα μέτρα προστασίας για το είδος αυτό, όπως προβλέπεται στο άρθρο 12 της συμφωνίας.
- να επιδιωχθεί η υποστήριξη των λοιπών συμβαλλομένων μερών της σύμβασης, προκειμένου να αναβληθεί η ψηφοφορία για την πρόταση να μεταφερθεί ο λύκος (*Canis lupus*) από το προσάρτημα II «Αυστηρά προστατευόμενα είδη πανίδας» στο προσάρτημα III «Προστατευόμενα είδη πανίδας», μέχρι να καταστούν διαθέσιμες επικαιροποιημένες πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση διατήρησης του λύκου στην Ένωση.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Επιτροπή.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος